Η αναίδεια της γυμνότητας (Λάμπρος Κ. Σκόντζος, Θεολόγος – Καθηγητής)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 15 Ιουλίου, 2023

Βρισκόμαστε στην καρδιά του καλοκαιριού, σε μία από τις πιο όμορφες και απολαυστικές εποχές του χρόνου.

Αλλά δυστυχώς, σε αυτή την εποχή πλεονάζει η αμαρτία, κύρια από την**γυμνότητα και την δημόσια αναισχυντία.**

Με πρόσχημα τη ζέστη, η πλειοψηφία των ανθρώπων γδύνονται και παρουσιάζονται δημόσια ημίγυμνοι, ή και ολότελα γυμνοί, χωρίς την παραμικρή αιδώ, χωρίς ντροπή, χωρίς να λογαριάζουν ότι έτσι προκαλούν και **σκανδαλίζουν συνανθρώπους τους**.

Δια της προκλητικής τους ενδυμασίας, κύρια οι γυναίκες, **σκανδαλίζουν και σκορπούν την αμαρτία στους συνανθρώπους τους**, οδηγούν χωρίς να το συναισθάνονται και χωρίς τύψεις, στην κόλαση!

Δυστυχώς **στις μέρες μας η αμαρτία έχει λάβει τεράστιες διαστάσεις και η αποστασία από το Θεό είναι πρωτοφανής**.

Η **αναίδεια** βρίσκεται σε επικίνδυνο σημείο. Η αμαρτία διαπράττεται δημόσια **χωρίς ίχνος ντροπής**. **Αντίθετα η σωφροσύνη, η αιδώς και γενικά η αρετή θεωρούνται ξεπερασμένα και οι άνθρωποι που τα ακολουθούν θεωρούνται καθυστερημένοι, αναχρονιστικοί. Η αμαρτία θεωρείται πρόοδος.**

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ο κινηματογράφος, η τηλεόραση, το διαδίκτυο, αλλά και οι δρόμοι, οι παραλίες, οι τόποι διασκέδασης και λοιπά, **είναι παραδομένοι και υπηρετούν, την αναίδεια, αποθεώνουν την γύμνια και την αμαρτία**. Ηθοποιοί συναγωνίζονται στην γύμνια και δίνουν το κακό παράδειγμα στο φιλοθεάμον κοινό.

Τα παιδιά μας κατάντησαν να μιμούνται πιστά τα ινδάλματα της έβδομης τέχνης, τα οποία προωθούν την αμαρτία και την λανσάρουν, ως «πρόοδο» στα ανύποπτα και ανώριμα παιδιά.

Η αιδώς σε όλες τις εποχές ήταν βασικό στοιχείο της κοινωνικής ηθικής και η αναίδεια δείγμα ηθικής κατάπτωσης.

Οι αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι, σε αντίθεση με τον χύδην όχλο, ο οποίος είχε περιορισμένες ηθικές αντιστάσεις, στηλίτευαν την αναίδεια, η οποία εκδηλώνονταν με τη δημόσια γυμνότητα.

Ο Ηρόδοτος έγραψε: «όταν η γυναίκα αποβάλλει τον χιτώνα, αποβάλλει και την ντροπή» (Ιστορία,1,8,14). Ο Αριστοτέλης έλεγε πως «το χρώμα της ντροπής είναι το ωραιότερο».

Ο Μένανδρος τόνιζε πως «η ντροπή είναι της ομορφιάς το κάστρο», πως «η αιδώς στολίζει την ομορφιά, όπως η δροσιά τη φύση» και «ο άνθρωπος που δεν έχει ούτε ιερό ούτε όσιο, αυτός έφθασε στο αποκορύφωμα της αναίδειας». Ο Πλάτων θεωρούσε «χαμένο τον άνθρωπο, που έχασε τη ντροπή του»!

Ο Ευριπίδης υποστήριζε πως το μεγαλύτερο ελάττωμα των ανθρώπων είναι η αναίδεια.

Ο Ισοκράτης τόνιζε: «Όσα είναι ντροπή να τα κάνεις, είναι ντροπή και να τα λες»!

Γιατί τα αναιδή λόγια στα σίγουρα οδηγούν και στις αναιδείς πράξεις.

Αλλά **για την χριστιανική μας πίστη η ντροπή είναι αρετή και η αναισχυντία, με επακόλουθο την γύμνια, είναι αμαρτία και μάλιστα σοβαρή διότι δεν επηρεάζει μόνο τον αναιδή, αλλά και όσους σκανδαλίζει.**

Δεν είναι απλά προσωπική αμαρτία, αλλά **αμαρτία η οποία προσβάλλει και τους άλλους**.

Το ότι η γύμνια είναι αμαρτία και συνδέεται με το κακό φαίνεται στο 3ο κεφάλαιο του βιβλίου της Γενέσεως στην Παλαιά Διαθήκη.

Όταν οι πρωτόπλαστοι έπεσαν, αμάρτησαν και αποκόπηκαν από τη χάρη του Θεού, **ένιωσαν γυμνοί και άρχισαν να ντρέπονται**. Αισθάνθηκαν την ανάγκη να ντυθούν.

Το ιερό κείμενο μας αναφέρει: «*καὶ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο, καὶ ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν, καὶ ἔρραψαν φύλλα συκῆς καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς περιζώματα*» (Γεν. 3, 7).

Αλλά είναι σημαντικό πως στη συνέχεια ο Θεός **τους έντυσε με δερμάτινους χιτώνες**, «*Καὶ ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ χιτῶνας δερματίνους καὶ ἐνέδυσεν αὐτούς*» (Γεν. 3, 21). Πέρα από την ερμηνεία του χωρίου, περί της φθαρτότητας του ανθρωπίνου σώματος, σημαίνει και ότι**ο Θεός μας θέλει ντυμένους να μην δείχνουμε το γυμνό σώμα μας**.

Κι αυτό διότι **ο άνθρωπος με την πτώση του, κατέστησε το σώμα του σκεύος αμαρτίας**.

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός έδωσε έμφαση στα σαρκικά αμαρτήματα, διότι η αμαρτία εξωτερικεύεται και πραγματοποιείται στο σώμα. Όρισε ως αμαρτία ακόμα και την πονηρή επιθυμία, «*πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν*» (Ματθ. 5, 28-30).

Η αμαρτία αρχίζει από τις αισθήσεις και πραγματοποιείται στο σώμα.

Το ίδιο και ο **απόστολος Παύλος** προτρέπει τους πιστούς να προφυλάσσουν το σώμα από την αμαρτία, διότι είναι ιερό, «*ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματός ἐστιν*» (Α΄ Κορ. 6, 19) και δεν έχουμε το δικαίωμα να το βεβηλώνουμε με την αμαρτία, η οποία προέρχεται από το διάβολο, την πηγή του κακού.

Και είναι τόσο κακό η **σωματική αμαρτία**, ώστε «*οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται, οὔτε πλεονέκται οὔτε κλέπται οὔτε*

μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι» Α΄ Κορ. 6, 9-10).

«*Το δε σώμα ου τη πορνεία, αλλά τω Κυρίω*» (Α΄ Κορ.6,13) και για τούτο, «*Φεύγετε την πορνείαν. Παν αμάρτημα ο εάν ποιήσει άνθρωπος εκτός του σώματος εστιν. Ο δε πορνεύων εις το ίδιον σώμα αμαρτάνει*» (Α΄ Κορ. 6, 18). Άρα, «*το φρόνημα της σαρκός έχθρα εις Θεόν*» (Ρωμ. 8, 7).

Ο μεγάλος απόστολος **ορίζει την σεμνή γυναικεία ενδυμασία** ως εξής: «*Ωσαύτως [και] γυναίκας εν καταστολή (δηλ. ενδυμασία) κοσμίω μετά αιδούς και σωφροσύνης κοσμείν εαυτάς, μη εν πλέγμασιν και χρυσίω ή μαργαρίταις ή ιματισμώ πολυτελεί, αλλ᾽ ο πρέπει γυναιξίν επαγγελλομέναις θεοσέβειαν*» (Α΄ Τιμ. 2, 9-10).

Το ίδιο και **οι Πατέρες της Εκκλησίας θεωρούν την αναίδεια της γυμνότητας ως απρέπεια και αιτία σκανδαλισμού των άλλων**. Ο **Μ. Βασίλειος** χαρακτηρίζει ως ασεβείς όσους «*αναισχύντως απογυμνούν*».

Ο **Ιερός Χρυσόστομος** τόνισε πως **η γύμνια βεβηλώνει το σώμα το οποίο δεν μας ανήκει**, «*ει γαρ αλλότριόν εστι το σώμα, ουκ έχετε εξουσίαν αλλότριον σώμα υβρίζειν, φησί, και μάλιστα όταν η Δεσποτικόν, ουδέ ναόν μολύνειν του Πνεύματος*» (PG 61, 147).

Προτρέπει τις γυναίκες να αποφεύγουν την εξεζητημένη και άσεμνη ενδυμασία, χαρακτηρίζοντάς την ως «μανία». Συνιστά δε να μεταθέσουν την φροντίδα από την εξωτερική εμφάνιση του σώματος στην εσώτερη ομορφιά της ψυχής, διότι ο εξωτερικός στολισμός δεν αφήνει να φανεί η ωραία εσωτερικότητα (PG 62, 542).

Αλλά και ο **Μ. Αθανάσιος** είναι απόλυτος στο ζήτημα της σεμνότητος: «*Ουκ εκδύση γυμνός· νυκτός δε και ημέρας το ιμάτιόν σου έστω καλύπτον την σάρκα σου*» (PG 28, 264C)

Η αναίδεια λοιπόν και το φρικτό αποτέλεσμά της, ο γυμνισμός, είναι δαιμονική κατάσταση, διότι πίσω από την αναισχυντία της γυμνότητας κρύπτεται ο αρχιγυμνιστής Σατανάς.

Αυτός γύμνωσε τους πρωτοπλάστους από την αθωότητα. Αυτός γύμνωνε το δαιμονισμένο Γαδαρηνό (Λουκ.8,27).

Αυτός γυμνώνει τους ανθρώπους, με τις γυμνιστικές μόδες, ιδίως τις γυναίκες, για να προκαλείται σκανδαλισμός και πτώση στην αμαρτία. Η Αγία Γραφή είναι πολύ αυστηρή στο θέμα του γυμνισμού.

Και **περισσότερο αυστηρή είναι στο να ντύνονται οι άνδρες γυναικεία ρούχα και οι γυναίκες ανδρικά**, και να συμμετέχουν σε αναίσχυντες παρελάσεις.

Στην Παλαιά Διαθήκη διαβάζουμε: «*Ουκ έσται σκεύη ανδρός επί γυναικί, ουδέ μη ενδύσηται ανήρ στολήν γυναικείαν, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεώ σού εστιν πας ποιων ταύτα*» (Δευτ. 22, 5).

Πρόκειται για ύβρη κατά του Δημιουργού, ο Οποίος, με άμετρη σοφία έπλασε και ξεχώρισε τα φύλα, για να επιτελούν τον σκοπό τους στη Θεία Δημιουργία.

Ο **άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας**, επισημαίνει ότι αποτελεί άσχημο θέαμα και **βδέλυγμα ενώπιον του Θεού η ένδυση της γυναικός με ανδρικά ενδύματα, ενώ η ένδυση γυναικείων ενδυμάτων και συνηθειών στον άνδρα αποτελεί έσχατο σημείο εκθηλυσμού** (Βλ. PG 68, 368A).

Η αναισχυντία και η αναίδεια μας έρχονται ως δάνεια από το εξωτερικό, από την αποστατημένη και χρεωκοπημένη «πολιτισμένη» Δύση, ως μόδα, η οποία, πέρα από τα τεράστια οικονομικά οφέλη, σε αυτούς που την προωθούν, υπηρετεί και την αμαρτία.

Δεν αρκείται να μας «ντύσει» γδύνοντάς μας, αλλά να μας λανσάρει έναν άλλο τρόπο ζωής, τον οποίο σχεδιάζουν άνθρωποι έξω από την Εκκλησία, **έναν τρόπο αντίθετο με το θέλημα του Θεού**. Μια δαιμονική κατάσταση.

Να αναφέρουμε και ετούτο το θλιβερό: η αναίδεια εισέρχεται και στους Ιερούς Ναούς. Γυναίκες ημίγυμνες, προκλητικές και αναιδείς προσέρχονται στις εκκλησίες για να συναγωνιστούν μεταξύ τους την αναίδειά τους, προκαλώντας και σκανδαλίζοντας τους πιστούς.

Το αλγεινό αυτό φαινόμενο παρατηρείται κυρίως κατά την τέλεση των Ιερών Μυστηρίων, τα οποία εκλαμβάνουν ως κοσμικές εκδηλώσεις και **ευκαιρία επίδειξης ματαιοδοξίας**.

Θλιβερές γυναικείες υπάρξεις ξεγυμνώνονται κυριολεκτικά και εισέρχονται στους ιερούς ναούς με προκλητική αναίδεια, χωρίς τον παραμικρό σεβασμό για την ιερότητα του χώρου.

Και το σπουδαιότερο: χωρίς τον ελάχιστο φόβο Θεού. Καμαρώνουν επιδεικνύοντας την αναίδειά τους και τον σκανδαλισμό που προκαλούν στους πιστούς!

Αλλά και άνδρες προσέρχονται με ανάλογη αναίδεια, με κοντά παντελόνια,

ανύπαρκτα μπλουζάκια και σαγιονάρες στα πόδια.

Στήνονται μπροστά στις άγιες εικόνες και κυρίως μπροστά στην εικόνα της **Παναγίας μας**, η οποία είναι «η τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξοτέρα ασυγκρίτως των Σεραφείμ», **η ενσάρκωση και προσωποποίηση της σωφροσύνης και της σεμνότητας**, αποκομίζοντας απίστευτο κρίμα, από την ασέβειά τους και τον σκανδαλισμό των πιστών.

Όσοι αισθανόμαστε συνειδητοί πιστοί, ας αντισταθούμε στην αναίδεια, την αναισχυντία και τον γυμνιστικό οίστρο της τραγικής εποχής μας.

Να ντυνόμαστε σεμνά, έχοντας υπόψη μας πως η πραγματική ομορφιά βρίσκεται στην καλαισθησία, στην απλότητα και στη σεμνότητα και όχι στις εξαλλοσύνες και τις ξετσιπωσιές.

Να ντύνουμε τα παιδιά μας σεμνά και να τα συνηθίσουμε στην αιδώ. Να μάθουν να σέβονται τον εαυτό τους και τους γύρω τους.

Περισσότερο να σεβόμαστε το Θεό, ο Οποίος είναι αοράτως δίπλα μας, μας βλέπει και αξιολογεί την ζωή μας, αν είναι σύμφωνη με το άγιο θέλημά Του και τις σωτήριες για μας εντολές Του.

(Πηγή: romfea.gr*)*